

pregled

Razvijamo nove osnovne spretnosti skozi projekte:

IKT - projekt eVET Ready
Učinkovita raba energije -
projekt Build up skills

Ob zaključku Twinning
projekta v Republiki
Makedoniji

E-izobraževanje vse bolj postaja del tudi poklicnega izobraževanja. Povezovanje poklicnih veščin z e-veščinami je za e-izobraževanje pravi izziv. Zavedamo se, da so bistvo poklicnega izobraževanja poklicne veščine, ki se jih lahko naučimo le s praktičnim delom. Pa je res tako? Ali se dijaki lahko naučijo osnov tudi z uporabo sodobne informacijske in komunikacijske tehnologije? Odgovor je vsekakor pritrdilen. Izkazalo se je namreč, da lahko dijaki prve korake spoznavanja z novimi postopki opravijo s simulacijami, z video predstavitvami ipd. Ti novi načini dela so zelo uporabni tudi pri utrjevanju in obnavljanju znanja. Dijaki niso več v celoti vezani na prosto delovno mesto v delavnici, da obnovijo proces dela, saj se lahko usedejo za računalnik, vstopijo v spletno učilnico in si ogledajo simulacijo.

Pri uvajanju e-izobraževanja v poklicno izobraževanje pa moramo biti tudi zelo realni. Zavedati se moramo, da je priprava e-izobraževanja v poklicnem izobraževanju tehnično bolj zahtevna in da je, v primerjavi z gradivi za splošno izobraževanje, na svetovnem spletu na voljo manj že pripravljenih gradiv, ki bi jih lahko učitelji uporabili ali pa prilagodili. Veliko sodelujemo s šolami, ki e-izobraževanje že vpeljujejo v svoje vsakodnevne učne procese, in skoraj vsi so enakega mnenja: »Priprava gradiv je zahtevna in potrebujemo strokovno tehnično pomoč.« Učitelji se z veseljem poslužujejo spletnih učilnic, vendar se vedno znova zataknje pri pripravi kakovostnih e-gradiv. Na tem področju je v preteklosti ministrstvo, pristojno za šolstvo, že naredilo velik korak z objavo razpisov za pripravo e-gradiv, vendar je – kot pri veliko projektih – tudi tu nastopilo

obdobje, ki ga radi imenujemo »po projektu«, ko za vzdrževanje in posodabljanje teh gradiv ni sredstev.

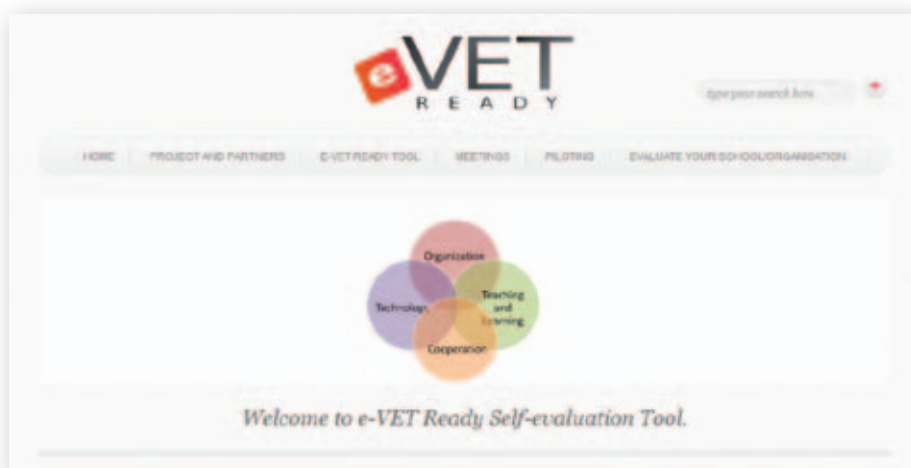
Kljub vsem začetnim težavam pa situacija v Sloveniji ni brezupna, še daleč od tega. Veliko je šol, ki so e-izobraževanje že uvedle v šolski vsakdan in iz dneva v dan se jim priključujejo nove. Pri uvajanju e-izobraževanja prednjačijo višješolski zavodi, v katerih tudi udeleženci izobraževanja zahtevajo bolj dostopen in njim prilagojen proces. E-izobraževanje je pravi odgovor na potrebe po prilagodljivosti in individualizaciji.

E-izobraževanje v poklicnem izobraževanju ni neka novost in prav tako ne modna muha, zato bomo v tej številki biltena predstavili različne projekte, ki pomagajo šolam pri prvih in nadaljnjih korakih v e-izobraževanje.

E-IZOBRAŽEVANJE

PRIPRAVLJENOST POKLICNIH ŠOL ZA E-IZOBRAŽEVANJE

Tanja Logar
Center RS za poklicno izobraževanje

E-izobraževanje v poklicnem in strokovnem izobraževanju? Seveda! Potrebujete ustrezen pedagoški proces, uporabno tehnologijo, jasno organizacijo ter učinkovito sodelovanje tako znotraj organizacije kot navzven.

S samoevalvacijskim orodjem eVET Ready boste lahko ocenili, kakšno je stanje vaše organizacije na teh štirih ključnih področjih. Glede na to boste lahko načrtovali nadaljnji razvoj. Namen projekta eVET Ready je opremiti poklicne in srednje strokovne šole z uporabnim orodjem, ki jim bo omogočal samoevalvacijo pripravljenosti za e-izobraževanje z dvema pglavitnima ciljema:

- povečati zmožnost poklicnih in srednjih strokovnih šol za izvajanje e-izobraževanja z dviganjem zavedanja po potrebnem sistematičnem pristopu k uvajanju e-izobraževanja v poklicne in srednje strokovne šole;
- povečati zmožnost partnerskih institucij, zlasti organizacije za usposabljanje, za

Partnerski projekt eVET Ready poteka v okviru podprograma Leonardo da Vinci, izvajati se je začel avgusta 2011 in se bo zaključil letos poleti. V projektu sodeluje 7 partnerjev iz 6 evropskih držav: Hrvaške, Nemčije, Poljske, Litve, Belgije in Slovenije.

podporo razvoja poklicnega izobraževanja in usposabljanja z e-izobraževanjem.

V ta namen smo pripravili kratek vprašalnik, s katerim bodo organizacije lahko ugotovile, kako so pripravljene na e-izobraževanje.

Institucije, ki bodo preverile svojo pripravljenost na e-izobraževanje, bodo ob zaključku vprašalnika dobile seznam vprašanj, na katera so odgovorile negativno, in scenarije po posameznih področjih (poučevanje in učenje, tehnologija, organizacija in sodelovanje). Te informacije naj bi bile izhodišče

za nadaljnje aktivnosti in diskusije na temo vključevanja e-izobraževanje v vsakodnevni pouk. Po določenem obdobju priporočamo, da institucija ponovi postopek; primerja seznam negativnih odgovorov in tako ugotovi, na katerem področju je napredovala in kje so potrebne dodatne aktivnosti.

Rezultati dela, ki smo ga opravili v partnerskih organizacijah in na partnerskih delovnih srečanjih, so vidni na spletni strani projekta, www.evet-ready.eu, kjer se nahajajo tudi dodatne informacije o projektu.

VIŠJA STROKOVNA ŠOLA ERUDIO IN PROJEKT eVET READY

mag. Nataša Makovec
Višja strokovna šola Erudio

Lansko leto smo na višji strokovni šoli Erudio prejeli povabilo CPL-ja za sodelovanje v projektu eVET Ready in se z veseljem odzvali. Zelo radi sodelujemo v mednarodnih projektih in gostimo tuje predstavnike, saj nam to širi obzorja in prinaša nove izkušnje, znanja in poiznanstva.

V aprilu 2012 smo na naši šoli organizirali srečanje s predstavniki projekta eVET Ready in jim predstavili naš izobraževalni center ter naš način izvedbe študija na daljavo. Po predstavitvi se je razvil živahen in sproščen pogovor, saj se je projektni skupini naš način izvedbe e-študija zdel zanimiv. Pokazali smo jim spletno učilnico, spletna predavanja in razložili sam koncept izvedbe e-študija za višješolske študente. Navezali smo stike s posamezniki in si izmenjali naslove, kar je zelo dobrodošlo, saj smo vsi del širše e-zgodbe.

Oktober 2012 sem se udeležila srečanja projektne skupine v Belgiji. Najbolj sem si zapomnila študijske obiske v inštitucijah, kjer se srečujejo z različno ponudbo e-usposabljanja. Pogledali smo primer e-učilnice za iskalce zaposlitve in za študente na univerzi.

Zelo zanimivo je bilo tudi delo znotraj projektne skupine; pregledovali in testirali smo vprašalnik, s katerim lahko posamezna šola ali inštitucija ugotovi, kakšna je njena pripravljenost za uvedbo e-izobraževanja. Ker

smo na višji strokovni šoli Erudio proces uvajanja e-izobraževanja že izkusili, sem pri sestavi in oblikovanju vprašanj z velikim navdušenjem sodelovala.

Zanimiva je bila diskusija med člani skupine, saj je vsak od nas imel že določene izkušnje in specifične poglede. Predstavniki Hrvaške, ki vodijo projekt, so zelo dobro vodili delo ter usklajevali mnenja in pripombe udeležencev na delovno verzijo vprašalnika. Predstavniki Belgije so prikazali del, ki je povezan s statistiko in obdelavo podatkov testnega vprašalnika. Predstavniki Poljske so se tako vsebinsko kot strukturno poglobili v vprašalnik ter obvladovali delo z IKT orodjem za postavitve vprašalnika. Predstavniki Slovenije smo pripravili pripombe, ki smo jih zaznali pri testiranju vprašalnika.

Udeleženi smo dobili tudi odlično izkušnjo iz timskega in projektnega vodenja. Prav tako sem prek dela na vprašalniku ugotovila, na katerih področjih se lahko na naši šoli še izboljšamo in kje imamo procese že urejene.

S sodelovanjem v projektu eVET Ready sem pridobila nove poslovne stike in novo izkušnjo sodelovanja v mednarodnem projektu. Vzdušje v projektni skupini je bilo odlično, zelo sproščeno in vzpodbudno. Kljub nestrpanemu urniku smo dobro razpoloženje ohranili do konca in se razšli v pričakovanju ponovnega srečanja.

KAZALO

- 2 **Uvodnik**
- 2 **Pripravljenost poklicnih šol za e-izobraževanje**
- 3 **Višja strokovna šola Erudio in projekt eVET Ready**
- 4 **»Pričakujem, da bo vse manj poudarka na sami tehnologiji, več pa na načinih njene uporabe v izobraževalnem procesu, s katerimi lahko dosežemo bolj kakovostne rezultate.«**
- 6 **E-kompetence učitelja**
- 8 **Projekt BUILD UP Skills Slovenija – slovenski načrt za boljšo usposobljenost izvajalcev skoraj nič energijske gradnje in prenove stavb do leta 2020**
- 10 **Poklicno izobraževanje v Republiki Makedoniji: reforma kot izziv**
- 11 **Z reformo želimo zagotoviti boljšo izobrazbo in usposobljenost naših dijakov**
- 12 **Aktualni projekti**

»Pričakujem, da bo vse manj poudarka na sami tehnologiji, več pa na načinih njene uporabe v izobraževalnem procesu, s katerimi lahko dosežemo bolj kakovostne rezultate.«

Tanja Logar, Danuša Škapin
Center RS za poklicno izobraževanje

Branka Vuk

CPI je leta 2011 prvič stopil na skupno projektno pot z našimi sosedi iz Hrvaške, ki je kot pristopna članica v tistem letu prvič lahko sodelovala v okviru projektov Leonardo da Vinci. Hrvaška akademska in raziskovalna mreža Carnet nam je ponudila sodelovanje v partnerskem projektu z naslovom Pripravljenost poklicnih šol za e-izobraževanje, krajše eVET Ready.

Ena izmed vodilnih oseb tega projekta je Branka Vuk iz Carneta. Z njo sodelujemo tudi v projektu (e)VET2EDU, ki je naš drugi projekt, ki se ukvarja z e-izobraževanjem v poklicnih šolah. Poprosili smo jo za nekaj besed na temo e-izobraževanja v poklicnih šolah. Branka se je prijazno odzvala našemu povabilu in odgovorila na naša vprašanja kar prek e-pošte. Vabimo vas torej, da preberete njene poglede na e-izobraževanje.

CPI: Kako si se odločila za to poslovno pot?

Vuk: V Carnetu sem začela delati pred 10 leti kot prevajalka v projektu vzpostavitve Carnetove e-izobraževalne akademije. Po izobrazbi sem filologinja, do takrat sem delala kot prevajalka na različnih delovnih mestih in pričakovala sem, da se bo moja kariera nadaljevala v to smer. No, pa me je tema projekta, v katerem sem sodelovala, tako zagrabila, da sem ostala na področju e-izobraževanja. Danes bolj kot vse drugo cenim dejstvo, da mi delo, s katerim se ukvarjam – poleg zanimive in dinamične vsebine – nudi, da neposredno vplivam na družbeno blaginjo.

CPI: Kaj te je pripeljalo v e-vode?

Vuk: Kot lahko predvidevate že iz mojega prejšnjega odgovora, sem se z e-izobraževanjem in drugimi e-zadevami začela ukvarjati čisto slučajno. Po projektu vzpostavitve e-izobraževalne akademije sem se vključila v druge Carnetove projekte na to temo. S prakso sem pridobivala znanje o e-izobraževanju in uporabi IKT-ja v izobraževanju. Po nizu projektov, ki sem jih vodila oziroma sem v njih sodelovala, sem lani postala pomočnica direktorja Carneta in zdaj vodim Carnetov oddelek za podporo izobraževanju, ki se ukvarja prav s promocijo uporabe IKT v izobraževanju.

CPI: Kje želiš biti (poslovno) čez 5 let, mogoče 10?

Vuk: Glede na to, da sem ravnokar napredovala, svojo kariero usmerjam v vodenje oddelka, ki mi je bil zaupan. Svojo nalogo vidim v razvoju našega dela in v čim bolj učinkovitem sodelovanju s hrvaško izobraževalno srenjo. Ta vključuje šole in učitelje, pa tudi institucije, kot je naš zavod za šolstvo, in fakultete, ki se ukvarjajo z začetnim izobraževanje učiteljev. Čez pet let se vidim na čelu oddelka, ki je uspešno pripeljal IKT v pouk na vseh šolah na Hrvaškem in ki je pripomogel, da smo uve-

dli temeljite in bistvene spremembe v načinu učenja in poučevanja na naših šolah. 10 let je predolgo obdobje, če govorimo o razvoju IKT, mislim, da ne morem videti tako daleč (smeško).

CPI: Kako poteka e-izobraževanje v hrvaških poklicnih šolah?

Vuk: Eden od razlogov za vključevanje Carneta v različne LdV projekte v zadnjih letih je ta, da želimo izvedeti čim več o tem, kako se uporablja IKT na strokovnih šolah. Zaenkrat je uporaba IKT na strokovnih šolah precej odvisna od pobud posameznih učiteljev in šol, tako da na eni strani obstajajo izredno napredne šole, ki na najboljši možni način uporabljajo IKT. S tem lahko premostijo nekatere ovire, na primer nedostopnost strokovne opreme, in tudi razvijejo kakovost pouka na način, ki brez uporabe tehnologije ne bi bil izvedljiv. Kot primer lahko navedem projekt E-medica, v katerem zdravstvene šole uporabljajo videokonference, da imajo dostop do dogajanja v operacijskih dvoranah, da sledijo predavanjem strokovnjakov na svetovni ravni in da se med seboj povezujejo. Na drugi strani pa so šole, v katerih je uporaba IKT pri pouku in poslovanju zanemarljiva. Po naših ugotovitvah se to dogaja na večini strokovnih šol.

CPI: Kakšna je vloga Carneta pri tem?

Vuk: Carnet je institucija, ki zagotavlja internetno infrastrukturo in spodbuja uporabo IKT v vseh osnovnih in srednjih šolah na Hrvaškem, vključno s strokovnimi šolami. Pri razvoju storitev pa smo pozorni, kaj šole potrebujejo, da bi izboljšale in modernizirale proces poučevanja. Vse storitve so na voljo tudi strokovnim šolam (učiteljem in učencem), in sicer dostop do interneta, elektronska identiteta, s katero dostopajo do naših storitev, spletno gostovanje, CMS, pa tudi niz izobraževalnih orodij in tehnologij. Poleg tega na mojem oddelku intenzivno delamo na usposabljanju

uporabnikov IKT pri pouku z različnimi on-line in face-to-face programi, strokovnimi srečanji in delavnicami. Številni uporabniki, ki smo jih na ta način usposobili, prihajajo tudi iz strokovnih šol. V zadnjih letih vključujemo šole, med njimi tudi strokovne, v evropske projekte, v katerih sodelujemo, in tudi s tem prispevamo k izgradnji njihovih kompetenc.

CPI: Kaj je prednost e-izobraževanja za poklicne šole?

Vuk: E-izobraževanje ponuja dostopnost gradiv in vsebin, možnost modernizacije procesa poučevanja, obvladovanje prostorskih in časovnih omejitev, doseganje timskega dela, izmenjave znanja in idej, aktivno učenje in mnoge druge prednosti. Za strokovne šole je značilen poudarek na praktičnem delu in tudi na praktičnem usposabljanju pri delodajalcu, kjer e-izobraževanje in IKT ponujata še dodatne koristi. IKT ponuja orodja, ki omogočajo oziroma vsaj olajšajo spremljanje dela dijakov na PUD-u ter vključevanje rezultatov dela v končno oceno. Dijaku omogoča dostop do pouka in ocen med opravljanjem prakse, učiteljem pa omogoča, da dijakom dodelijo naloge na daljavo in na daljavo spremljajo njihovo delo. Z orodji, kot je e-portfolio, dijaki zbirajo rezultate svojega dela in jih arhivirajo na enem mestu, kar je uporabno tako za ocenjevanje kot tudi za predstavitev dijakovih uspehov, potencialno pa tudi kot življenjepis, ko se prijavljajo za prakso ali delovno mesto. Nadalje IKT ponuja možnosti za vizualizacijo procesov, preučevanje poslovnih situacij ipd., kar v izključno analogni učilnici ne bi bilo mogoče.

CPI: Kako to prednost izkoriščate na Hrvaškem?

Vuk: Pri nas je to še vedno odvisno od samoiniciativnosti in podjetnosti posameznih učiteljev oziroma šol. Kolikor vemo, ne obstaja kakšno sistematično prizadevanje, da bi IKT uvedli v strokovne šole in izkoristili njegove prednosti v tem kontekstu. Nekatere šole so bolj podjetne in same najdejo inovativne rešitve, da z uporabo IKT izboljšajo pouk in premostijo ovire, na katere bi sicer naleteli. Številne šole pa prednosti uporabe IKT pri pouku na žalost še vedno ne izkoriščajo dovolj oziroma največkrat ostajajo pri osnovnih načinih uporabe, kot je PowerPoint predstavitev ali video posnetki na YouTubeu. Redke strokovne šole uporabljajo naprednejše izobraževalne tehnologije in IKT orodja. Med njimi pa je vendarle nekaj izredno naprednih in navdihujočih primerov, kot je na primer že omenjena pobuda E-medica.

CPI: Kako je nastala odločitev za eVET Ready projekt?

Vuk: Eden od glavnih povodov za projekt eVET Ready je bila želja, da se čim bolj seznanimo s strokovnimi šolami na Hrvaškem (še posebej z načini, na katere uporabljajo IKT), pa tudi s sistemi strokovnega izobraževanja v drugih evropskih državah. Strokovne šole na Hrvaškem imajo – podobno kot v drugih evropskih državah – nižji status od gimnazij, kar je v nasprotju s pobudami, da bi izobraževanje čim bolj konkretno povezali s trgom dela. Predvidevali smo, da ima uporaba IKT pri tem pomembno vlogo, zato smo to v projektu želeli preučiti.

CPI: Kakšen je bil sistem izbora partnerjev?

Vuk: Pri izboru partnerjev smo najprej razmišljali o tem, da bi pokrili relevantna področja za razvoj samega projekta. To pomeni, da smo potrebovali partnerje, ki razumejo tehnologijo in njeno uporabo v strokovnem izobraževanju, ter partnerje, ki so del sistema strokovnega izobraževanja. Prav tako smo želeli pokriti čim več različnih sistemov strokovnega izobraževanja, ker smo predvidevali, da bomo na ta način lahko pogledali na problem z več vidikov in da bomo tako našli več rešitev. Na CPI smo se obrnili kot na izkušenega partnerja, ki je uveljavil že številne dobre rešitve, ki so – zaradi podobnosti izobraževalnih sistemov naših dveh držav – sprejemljive tudi v hrvaškem kontekstu. Vedeli smo, da se drug od drugega lahko veliko naučimo.

CPI: Kako ste zadovoljni s potekom projekta eVET Ready?

Vuk: Po dveh letih, v katerih se je naša naloga občasno zdela nerešljiva, se pripravljamo na zadnji sestanek projektnega tima. Lahko rečem, da smo zadovoljni s tem, kar smo v projektu ustvarili. Poleg vprašalnika za samoevalvacijo strokovnih šol glede njihove pripravljenosti za uvedbo e-izobraževanja smo v projektu ustvarili dragoceno partnerstvo z drugimi institucijami in se ogromno naučili o svojem sistemu in tudi tujih sistemih strokovnega izobraževanja. To bo osnova za nadaljnjo promocijo e-izobraževanja v strokovnih šolah in za dviganje zavesti o prednostih uporabe IKT pri strokovnem pouku, pa tudi za razvoj novih Carnetovih storitev, ki bodo bolj prilagojene potrebam in problemom strokovnih šol.

CPI: Kako boste rezultate projekta prenesli v hrvaške poklicne šole?

Vuk: Po zadnjem sestanku projektnega tima se bomo obrnili na vse strokovne šole na Hrvaškem in jih pozvali, da izpolnijo vprašalnik za samoevalvacijo in razmislijo o uvedbi IKT v svoji ustanovi. Glavna vloga vprašalnika bo

torej spodbujanje zavesti šol, pa tudi učiteljev, ki na njih delajo, o prednostih in nujnosti uporabe IKT pri pouku in poslovanju strokovnih šol. Pri tem bomo tesno sodelovali s hrvaško Agencijo za strokovno izobraževanje in izobraževanje odraslih.

CPI: Kako misliš, da bo vstop Hrvaške v Evropsko unijo vplival na poklicno izobraževanje?

Vuk: Pričakujem, da bo imel vstop v tako velik sistem in gospodarstvo, kot je Evropska unija, pozitiven vpliv na strokovno izobraževanje na Hrvaškem. Že sam proces pogajanj je od nas zahteval, da standardiziramo svoje sisteme, sam vstop v Unijo pa pomeni, da bomo morali ta pravila tudi formalno upoštevati. Širjenje trga izobraževanja, pa tudi trga dela, bi moralo prineseti nove priložnosti, lažji dostop do izobraževalnih programov v drugih državah, kar pomeni, da bodo učenci lahko izbrali najboljše možno izobraževanje pod drugačnimi pogoji, kot so jih imeli do zdaj. Upam, da bo konkurenca spodbudila tudi tiste šole, ki sicer počasneje sledijo spremembam, da se bodo vključile in modernizirale.

CPI: Kako pa na izvajanje projektov?

Vuk: Z vstopom v Unijo se nam odpirajo vrata številnih projektnih poti. Vsekakor pričakujemo, da nam bo to omogočilo razvoj konkretnih projektov, znatnejše financiranje in hitrejši napredek v praksi, vsaj kar se uporabe IKT v izobraževanju tiče.

CPI: Kakšno bo po tvojem e-izobraževanje v prihodnosti (na Hrvaškem, v Evropi)?

Vuk: Glede na hitrost razvoja IKT, ki je eden od temeljev e-izobraževanja, je napovedovanje prihodnosti nevhvalna naloga, ker ne vemo, kaj nas čaka čez pol leta. Vendar pričakujem, da se bo e-izobraževanje v prihodnosti vse bolj usmerjalo v možnosti, ki jih prinaša tehnologija za prilagajanje pouka vsakemu posameznemu učencu, torej za individualizacijo izobraževalnega procesa. Pričakujem tudi, da bo vse manj poudarka na sami tehnologiji, več pa na načinih njene uporabe v izobraževalnem procesu, s katerimi lahko dosežemo bolj kakovostne rezultate. Gre za usposabljanje učiteljev, da uporabljajo tehnologijo na transformativen način, ki spodbuja aktivno učenje in razvoj veščin za 21. stoletje. Pričakujem, da se bo z izvedenimi projekti in raziskavami težišče kljub vsemu postavilo na stran pedagogike, ki je nujno potrebna, da postane e-izobraževanje kakovostno in da prinese spremembe, s katerimi bomo izobraževanje spremenili in prilagodili zahtevam moderne družbe in trga dela. Ko govorimo o strokovnih šolah, je slednje še posebej pomembno.

E-KOMPETENCE UČITELJA

Nives Kreuh

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Standard e-kompetentni učitelj, ravnatelj in računalnikar (Kreuh in Brečko, 2011) smo razvili v sklopu štiriletne projekta E-šolstvo v Sloveniji, ki ga sofinancirata Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.

Vlada RS je leta 2007 sprejela Strategijo razvoja informacijske družbe – si2010 in s tem opredelila nacionalni okvir spodbujanja razvoja informacijske družbe v Sloveniji. Sem sodi opremljanje šol z ustreznimi tehnologijami, razvoj e-vsebin in izobraževanje kadrov v vzgoji in izobraževanju (Kreuh in Brečko, 2011). Tudi projekt E-šolstvo temelji na teh treh področjih, saj je edina pot za graditev šole 21. stoletja, ki jo imenujemo **e-kompetentna šola**, postavitve **e-učnega okolja**, razvoj ustreznih **e-vsebin** in najpomembnejše – izobraziti **e-kompetentnega učitelja**, ki bo znal in zmoget te vsebine smiselno uporabiti v ustreznem e-učnem okolju.

Standard **E-kompetentni učitelj, ravnatelj in računalnikar** opredeljuje šest temeljnih e-kompetenc, ki jih potrebuje vsak **učitelj in vzgojitelj** pri delu z otroki v vrtcu in učenci in dijaki v šoli ali dijaškem domu, vsak **ravnatelj ali pomočnik ravnatelja** pri **vođenju šole** in vsak **računalnikar oz. koordinator IKT na šoli**, da lahko uspešno sodeluje pri **načrtovanju dela in pouka ob uporabi IKT**.

Izraz digitalna pismenost je problematičen, kadar ga primerjamo s termini, kot so IKT, informacijska, medijska ali vizualna pismenost. Martin in Grudziecki (2006) v svojem poročilu za Evropsko komisijo opisujeta več različnih pismenosti: računalniško oz. IKT pismenost iz 60. let, tehnološko pismenost iz 70. let, informacijsko pismenost iz 80. let, sledijo pa še medijska, vizualna in komunikacijska pismenost, ki se medsebojno prepletajo oz. prekrivajo tudi v definiranju posamezne pismenosti. Martin in Grudziecki zato uvajata izraz **digitalna pismenost**, ki ima širši pomen, saj **vključuje vse druge pismenosti**.

»Digitalna pismenost je zavedanje, odnos in sposobnost vsakega posameznika, da smiselno uporablja digitalna orodja in storitve za razločevanje, dostopanje, upravljanje, vključevanje, vrednotenje, analiziranje in sintetiziranje digitalnih virov, da ustvarja nova znanja, nove medijske izraze in se sporazumeva z drugimi v specifičnih življenjskih okoliščinah, da bi tako omogočil konstruktivna družbena dejanja in da bi lahko razmišljal o teh procesih.« (Martin in Grudziecki 2006, 135)

Razvoj digitalne pismenosti poteka na treh ravneh: prvo – osnovno – raven predstavljajo digitalne zmožnosti oz. e-kompetence (Martin in Grudziecki 2006: 255) (Slika 1).

Izraz **digitalna pismenost** je torej širši pojem, kajti digitalno zmožnost, ki je opredeljena v okviru določanja ključnih kompetenc (Uradni list Evropske Unije 2004), je moč razumeti kot ključni del oz. neke vrste pogoj za digitalno pismenost. Pri »digitalni pismenosti pa gre za uspešno uporabo digitalne zmožnosti v različnih življenjskih okoliščinah« (Martin in Grudziecki, 2006: 256).

V projektu E-šolstvo smo v skladu s potrebami današnje družbe, razvoja in potreb učencev se opredelili in opisali digitalne zmožnosti oz. e-kompetence, ki predstavljajo osnovno raven digitalne pismenosti. Nanašajo se tako na učitelja oz. vzgojitelja, koordinatorja IKT kot tudi na ravnatelja in njegovega pomočnika.

Na **seminarjih** posegamo na prvo raven **digitalne pismenosti**, saj omogočamo razvijanje digitalnih zmožnosti oz. e-kompetenc. Deloma ciljamo tudi na **drugo raven**, saj v delu seminarja na daljavo udeleženci prekušajo usvojene strategije, pristope, vsebine ali gradiva pri svojem delu, torej s tem **prenašajo usvojene zmožnosti na svoje strokovno področje**. Od vsakega posameznika posebej pa je odvisno, koliko bo nove pristope zares uporabljal po opravljenem izobraževanju pri svojem delu in tako **časoma (verjetno z leti) dosegel tretjo raven, tj. digitalno preobrazbo**, da bo inovativen in ustvarjal pri uporabi IKT (Slika 2).

Zavedati se je treba, da je to proces in da tudi ko smo že večji uporabniki vseh mogočih digitalnih orodij, moramo vedno znova posodabljanje svoje znanje in zmožnosti v duhu vseživljenjskega učenja. Prav zato vidimo veliko dodano vrednost v pripravljenih didaktičnih svetovanjih, s katerimi lahko nadgrajujemo in posodabljammo svoje vede in poznavanje možnosti uporabe IKT pri svojem delu.

Digitalno pismenost smo opredelili s **6 temeljnimi e-kompetencami** za učitelje, vzgojitelje, ravnatelje in koordinatorje IKT ter zasnovali model izobraževanja za dosego standarda. Vsa izobraževanja, tj. seminarji, temeljijo na e-kompetencah za 20 različnih predmetov oz. področij.

Slika 1: Šest temeljnih e-kompetenc

Vsakemu zaposlenemu v vzgojno-izobraževalnem zavodu (VIZ) je tako omogočeno kar najbolj avtentično usvajanje e-kompetenc, saj so vsebine in primeri dobre prakse izbrani glede na predmet oz. področje poučevanja in dela na VIZ in so neposredno prenosljivi v prakso.

Na poti do e-kompetentnosti učitelji glede na lastne želje in potrebe izberejo in opravijo najmanj štiri seminarje. Upoštevati morajo le to, da izbirajo seminarje na tak način, da bodo pokrite 1., 2., 3. in 5. kompetenca. Učitelj izbira seminarje iz kataloga seminarjev na portalu www.sio.si in si pri tem začrta pot do e-kompetentnosti. Seminarje izbira:

- s svojega področja poučevanja oz. dela,
- z drugih področij (npr. učitelj strokovnih predmetov izbere seminar s področja matematike, kemije itd.),
- s področja, ki je namenjen vseh strokovnim sodelavcem (Slika 3).

Še več, usposabljanje učiteljev poteka kombinirano, kar pomeni, da vsi seminarji potekajo v spletnih učilnicah in so organizirani delno v živo in na daljavo. Na vseh seminarjih poteka preverjanje zmožnosti, udeleženci pa morajo opraviti vse naloge, da opravijo seminar. Njihovo delo je ocenjeno, pripravljeno pa je tudi **samostojno preverjanje zmožnosti**. Z naslednjim letom bodo večji učitelji, vzgojitelji, ravnatelji in koordinatorji IKT lahko svoje e-kompetence oz. zmožnosti preverili, ne da bi se udeležili seminarja. Po opravljenih seminarjih so **didaktična svetovanja** lahko tista, ki pomagajo k nadgradnji in izpolnitvi že usvojenih e-kompetenc.

Na koncu vseh opravljenih seminarjev si bodo učitelji, ravnatelji in IKT koordinatorji lahko kreirali **e-izkaznico**, ki bo prikazala, katere e-kompetence so uspeli pridobiti. Udeleženci lahko sodelujejo v e-skupnostih,

v katerih si izmenjujejo izkušnje in se seznanjajo z novostmi pri poučevanju in delu v šolah, vrtcih in širše, na izobraževalnem portalu SIO pa najdejo tudi različna e-gradiva za učne ure.

V zadnjem letu projekta se pripravljata samostojno preverjanje zmožnosti in evalvacija. Dosedanji rezultati evalvacije prikazujejo, da se je od leta 2009 seminarjev

udeležilo 21.000 udeležencev (v Sloveniji je okoli 25.000 učiteljev), v projektu sodeluje 1500 VIZ-ov od 2000, imamo 650 sodelavcev v projektu, seminarjev za ravnatelje pa se je že udeležilo 500 ravnateljev (od 859). Zaključna evalvacija vključuje tudi spremljavo učinkov izobraževanja, da bi ocenili, kako so se učinki usposabljanja prenesli v pedagoško prakso.

Slika 2: Ravni digitalne pismenosti (Martin and Grudziecki 2006, 255)

Slika 3: Model usposabljanja – primer za učitelja elektrotehnike

Viri

1. KREUH, Nives, BREČKO, Barbara Neža. 2011. Izhodišča standarda e-kompetentni učitelj, ravnatelj in računalnikar. Ljubljana: Zavod RS za šolstvo; Miška d.o.o.; Nova Gorica: Tehniški šolski center: Kopo; Maribor: Zavod Antona Martina Slomška; Velenje: Pia; Ptuj: Inštitut Logik. www.sio.si/sio/promocijska_gradiva/izhodišca_standardi.html
2. Martin, A. 2005. DigEuLit – A European Framework for Digital Literacy: a Progress Report. Journal of eLiteracy 2, 130-136.
3. Eshet-Alkalai, Y. 2004. Digital literacy: A conceptual framework for survival skills in the digital era. Journal of Educational Multimedia and Hypermedia, 13 (1): 93-106.
4. Martin, Alan in Jan Grudziecki. 2006. DigEuLit: Concepts and Tools for Digital Literacy Development. Italics 5 (4): 249-267. Dostopno prek: www.ics.heacademy.ac.uk. (20. 12. 2009).
5. Smith, Mark K. 2005. Competence and competency. Dostopno na www.infed.org. (20. 12. 2009).
6. Kreuh, Nives et al. 2012. Bilten: Na poti do e-kompetentnosti, št. 2012/7. E-središče projekta E-šolstvo. www.sio.si/promocijska_gradiva/bilteni/ (15. 10. 2012).

PROJEKT BUILD UP SKILLS SLOVENIJA – slovenski načrt za boljšo usposobljenost izvajalcev skoraj nič energijske gradnje in prenove stavb do leta 2020

dr. Marjana Šijanec Zavrl

Gradbeni inštitut ZRMK

Damjana Gruden

Šolski center Novo mesto

Igor Leban

Center RS za poklicno izobraževanje

Evropska komisija je v okviru programa Inteligentna energija Evropa pripravila iniciativa BUILD UP Skills (2011–2013), v okviru katere nacionalni konzorciji v 21 državah članicah EU na podlagi sodelovanja s ključnimi deležniki (ministrstva, izobraževalne inštitucije, strokovnjaki za URE in OVE v stavbah, energetske svetovalci, energetske in razvojne agencije, gradbena industrija, dobavitelji opreme, socialni partnerji, stanovska združenja, zbornice, finančne institucije, nepremičninski oziroma stanovanjski skladi ipd.) pripravljajo pregled potreb na področju dodatnega izobraževanja in usposabljanja izvajalskega kadra ter pripravljajo nacionalne načrte za izboljšanje stanja na tem področju.

Projekt BUILD UP Skills Slovenia izvaja konzorcij v sestavi: Gradbeni inštitut ZRMK kot koordinator, Slovenski gradbeni grozd — GIZ, Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije, Inženirska zbornica Slovenije, Center Republike Slovenije za poklicno izobraževanje in Šolski center Novo mesto. Projekt sofinancira Evropska komisija v okviru programa Inteligentna energija Evropa.

Naloga projekta je v okviru široke nacionalne platforme evidentirati ključna področja skoraj nič energijske gradnje, evidentirati napredne URE in OVE tehnologije za dosego cilja 20-20-20 do 2020 na področju stavb, ugotoviti pomanjkljivosti na strani izvajalskega kadra, ki so vzrok za to, da načrtovane nizkoenergijske rešitve ne zaživijo v praksi, izdelati nacionalni načrt za boljšo usposobljenost izvajalcev skoraj nič energijske

gradnje in prenove do 2020 ter pridobiti soglasje in potrditev načrta ter njegove izvedbe s strani glavnih deležnikov v Sloveniji.

Slovenija potrebuje boljšo usposobljenost izvajalcev skoraj nič energijskih hiš

Gradnja skoraj nič energijskih hiš (nZEB), energijsko učinkovita prenova obstoječih stavb ter uporaba obnovljivih virov na stavbah predstavljajo prioriteto podnebno energijske politike ter hkrati priložnosti za oživitev gradbenega sektorja v Sloveniji. Slovenski gradbeni sektor se bo moral čim prej in na vseh ravneh, še posebej pa na strani izvajalcev gradbenih in obrtniških del, ustrezno usposobiti, da bo lahko kakovostno izvajal začrtane programe nizkoenergijske gradnje in prenove in ob tem izkoristil sredstva, ki jih pri nas in v EU namenjamo za spodbudo tovrstnih naložb. Na področju usposobljenosti izvajalcev se pri nas srečujemo s podobnimi težavami in ovirami kot v drugih evropskih državah. Izvajalci gradbenih, inštalacijskih in obrtniških del se spopadajo z neugodnimi ekonomskimi razmerami, ki v tradicionalno razdrobljenem sektorju, obremenjenem z veliko fluktuacijo in večinoma zaposlovanjem za določen čas, ne prenese večjih stroškov za posodabljanje znanja in izboljšanje usposobljenosti za vgradnjo tehnologij URE in OVE na sodobnih stavbah.

Tehnologije, znanje in veščine

Analize v EU kažejo, da so na trgu potrebne tehnologije več ali manj že dostopne, specializirani načrtovalci vedno bolj obvladujejo načrtovanje zelo nizko energijskih stavb, šibko stran pa predstavlja kakovostna izvedba tovrstnih objektov. Zato je v zadnjem času velik poudarek na usposabljanju izvajalskega kadra, ki na gradbišču izvaja gradbena in še posebej zaključna

gradbena dela (izdelava izolacijskega ovoja stavb, vgrajevanje stavbnega pohištva, suhomontažnih elementov talnih, stenskih in stropnih oblog, slikopleskarska dela), vgradnjo strojnih inštalacij, elektroinštalacij in druga dela, povezana z energijsko učinkovitostjo.

Podobno kot v tujini se tudi pri nas za omenjena dela delavci lahko usposobijo v okviru sistema formalnega poklicnega in strokovnega izobraževanja ali pa v okviru sistema nacionalnih poklicnih kvalifikacij. Vezni člen predstavljajo poklicni standardi. Za nekatere nove in zelo aktualne poklice s področja URE in OVE v stavbah so poklicni standardi še v pripravi (monter PV sistemov, inštalater toplotnih sistemov, monter solarnih sistemov, energetske me-nedžer).

Posebno področje usposabljanja predstavlja neformalno usposabljanje, v katerem je poudarek predvsem na dokazovanju in razvoju veščin izvajalcev. Ta oblika je zlasti za delavce, ki tovrstno delo že več let opravljajo, ključni element vseživljenjskega učenja, zato je treba boljšo strokovno usposobljenost graditi ravno na tem področju.

Potrebe po usposabljanju delavcev do 2020

Glede na strukturo pravnih subjektov na področju gradbeništva in njihovo dejavnost ter število zaposlenih v posamezni dejavnosti ocenjujemo, da bo treba do leta 2020 vključiti v različne oblike usposabljanja za skoraj nič energijsko gradnjo med 5000 in 6000 delavcev. Podobno oceno potreb dobimo tudi na podlagi predvidenih ukrepov v akcijskem načrtu AN URE 2011–2016 in na podlagi analize strukture trga delovne sile. Kljub manjšemu številu pravnih subjektov v zadnjih letih oce-

nujemo, da je v gradbenem sektorju 55 odstotkov zaposlenih s srednjo strokovno in poklicno izobrazbo, tehnološki razvoj pa terja njihovo postopno usposabljanje. V letu 2012 je 2214 mladih uspešno zaključilo srednje poklicno in strokovno izobraževanje; če bodo opravljali dela, povezana z gradnjo in sanacijo stavb, bodo potrebovali dodatno usposabljanje. Najmanj četrtno delavcev iz tujine je treba vključiti v usposabljanje za vgradnjo sistemov za skoraj nič energijsko gradnjo.

Načrt za boljšo usposobljenost izvajalcev skoraj nič energijske gradnje in preнове do 2020

Potrebe po usposabljanju izvajalcev nič energijske gradnje do leta 2020 so prikazane na prvem grafu. Na podlagi pregleda potreb, evidentiranih potreb glede usposabljanja in odzivov s strani deležnikov, pridobljenih na delavnicah in neposredno od deležnikov, je konzorcij pripravil načrt aktivnosti, ki bodo omogočile boljšo usposobljenost izvajalcev.

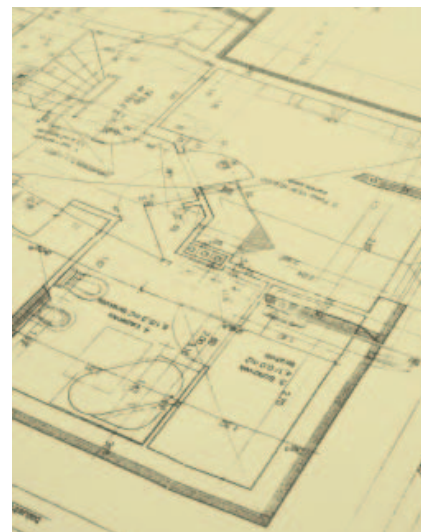
Razvoj posameznih oblik usposabljanja, ki bo zagotovil načrtovano število usposobljenih izvajalcev do leta 2020, je prikazan na drugem grafu.

Ključni sklopi načrta za boljšo usposobljenost izvajalcev skoraj nič energijske gradnje in preнове do 2020 so:

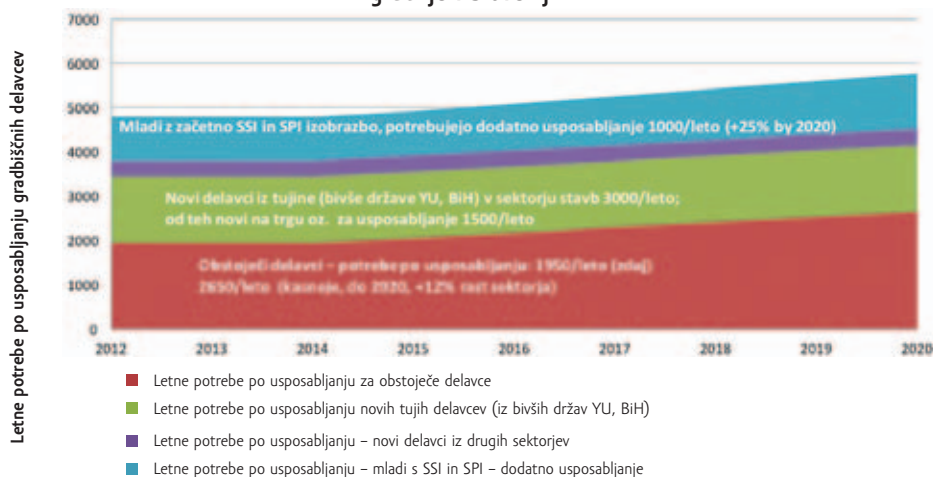
- Vzpostavitev **nacionalne kvalifikacijske platforme**: organizacija in zagon neprofitne, povezovalne platforme vseh zainteresiranih deležnikov za najširšo podporo pripravi in izvedbi programa usposabljanja.
- Priprava in realizacija **podpornih politik**, vključujoč sistemske ukrepe za zagotovitev sredstev za izvedbo.
- **Celovit program vseživljenjskega učenja**: opis potrebnih znanj in kompetenc in vključitev le-teh v izobraževanje in usposabljanje za več kot 30 poklicev.
- Podpora dopolnjevanju **formalnega izobraževanja** v okviru odprtega kurikula, novih poklicnih standardov in nacionalnih poklicnih kvalifikacij in dopolnitve izobraževalnih programov in katalogov znanja in tudi vključevanje učiteljev v strokovna usposabljanja.
- Podpora, povezovanje in dopolnjevanje **neformalnega izobraževanja, usposabljanja in izpolnjevanja**, ki ga izvajajo različni ponudniki: šole, inštituti, zbornice, predvsem pa proizvajalci in dobavitelji ter različna združenja.

- **Sistem akreditiranja izvajalcev** izvajanja neformalnih oblik usposabljanja.
- **Sistem potrjevanja usposobljenosti** (neobveznega panožnega certificiranja) izvajalcev, ki so se udeležili izobraževanja in usposabljanja.

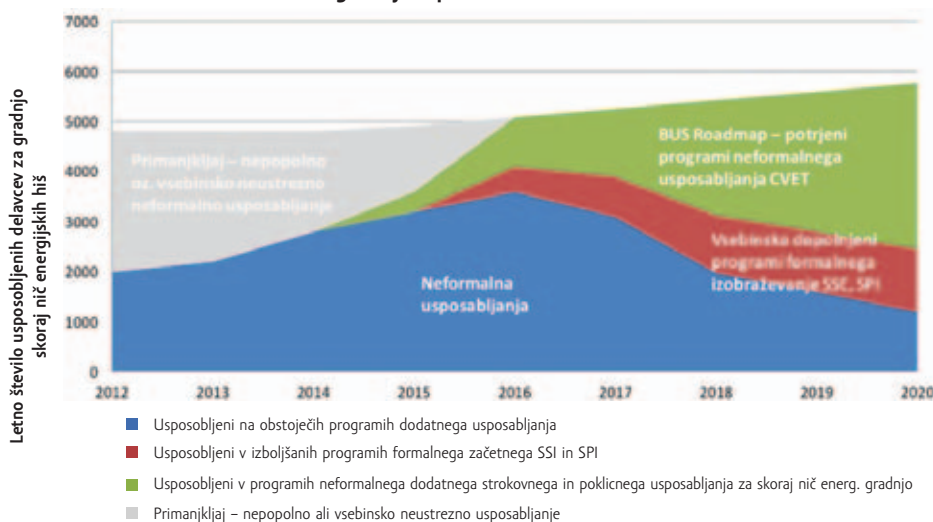
Več o samem projektu, izpeljanih aktivnostih, načrtu usposabljanja ter vključitvi v nacionalno kvalifikacijsko platformo se nahaja na naslednjih spletnih povezavah: buildupskills.si
www.buildupskills.eu

Letne potrebe po usposabljanju izvajalcev skoraj nič energijske gradnje v Sloveniji

Letno število usposobljenih izvajalcev skoraj nič energijske gradnje – preliminarna ocena

POKLICNO IZOBRAŽEVANJE V REPUBLIKI MAKEDONIJI: REFORMA KOT IZZIV

mag. Mirijana Kovač
Center RS za poklicno izobraževanje

Twinning projekt »Modernizacija poklicnega izobraževanja« v Republiki Makedoniji, ki ga financira Evropska unija in ga izvaja Center RS za poklicno izobraževanje v sodelovanju s slovenskima partnerjema Ministrstvom za šolstvo, znanost in šport ter Centrom za poklicno usposabljanje pri Gospodarski zbornici Slovenije, je eden največjih projektov v državi. V projekt je vključenih 25 slovenskih ekspertov, 9 svetovalcev Centra za poklicno izobraževanje in usposabljanje iz Skopja ter številne partnerske institucije, kot so ministrstva, zbornice, poklicne šole, delodajalci in druge institucije s področja izobraževanja. Projektne aktivnosti smo začeli v oktobru 2011, projekt pa se je zaključil konec maja 2013.

Če se ozremo nazaj na začetek projekta in na težave, ki so nas pestile ob prvih korakih, lahko z zadovoljstvom in ponosom rečemo, da smo opravili veliko dela in tudi dosegli rezultate, ki bodo pripomogli k nadaljnjim reformnim procesom poklicnega izobraževanja v Republiki Makedoniji.

Povezati izobraževanje s potrebami trga dela je bil temeljni cilj projekta, tako smo na podlagi obstoječe metodologije za pripravo

poklicnih standardov izdelali 51 poklicnih standardov. Priprava poklicnih standardov je bila zahtevna naloga v projektu, saj je bilo treba vključiti številne partnerje, od zbornic, delodajalcev, pristojnih ministrstev do poklicnih šol, kar nam je povzročalo kar nekaj težav, kajti takega pristopa doslej v Makedoniji niso bili vajeni.

Poklicni standardi so bili osnova za reformo dve- in triletnega poklicnega izobraževanja. Na tej osnovi smo pripravili 13 izobraževalnih programov (12 triletnih in 1 dvoletnega). S prenovo dve- in triletnega poklicnega izobraževanja smo vnesli naslednje novosti:

- izobraževalni programi so kompetenčno zasnovani;
- premik od inputa k outputu, kar pomeni usmerjenost k dijaku, njegovemu znanju, razumevanju, sposobnostim, da opravi neko nalogo;
- odpiranje katalogov znanj za 10–20 %, da bi izobraževalne programe lahko prilagodili potrebam trga dela in lokalne skupnosti;
- najmanj tretjina praktičnega izobraževanja se izvaja pri delodajalcu;

- uvedba kataloga znanj za zaključni izpit, kjer so definirani rezultati učenja, kriteriji ocenjevanja in način izvedbe zaključnega izpita.

Zavedali smo se, da bo reforma uspešna le, če jo bomo podprli z usposabljanjem direktorjev šol, učiteljev, mentorjev in drugih, ki sodelujejo v izobraževanju. Usposabljanje je bil vzvod za uvajanje sprememb v poklicno izobraževanje.

Najprej smo izvedli analizo potreb po izobraževanju in na osnovi te analize smo potem v tesnem sodelovanju s svetovalci Centra za poklicno izobraževanje in usposabljanje v Skopju izdelali strategijo usposabljanja in akcijski načrt, pripravili programe usposabljanja ter materiale, ki so podpirali usposabljanje. Kompetenčni pristop in učni izidi zahtevajo namreč spremenjeno vlogo učitelja, ki postaja vse bolj usmerjevalec in spodbujevalec učnega procesa. Na podlagi izdelane analize potreb po usposabljanju in ob upoštevanju spremenjene vloge učitelja smo pripravili programe usposabljanja za različne ciljne skupine, in sicer: direktorje šol, šolske razvojne time, mentorje v podjetjih in svetovalce Centra v Skopju.

Povratne informacije, ki smo jih pridobili z evalvacijo po zaključku vsakega usposabljanja, kažejo na pozitivno naravnost do sprememb, posebej do medpredmetnega povezovanja in do odpiranja katalogov znanj potrebam okolja. Udeleženci usposabljanj so poudarili tudi, da vidijo prednosti v timskem sodelovanju, ki pripomore k boljši delovni klimi, boljšemu sodelovanju in boljšim medosebnim odnosom.

Rezultati, ki smo jih v projektu dosegli, so posledica tesnega medsebojnega sodelovanja med svetovalci Centra za poklicno izobraževanje iz Slovenije in svetovalci Centra za poklicno izobraževanje in usposabljanje iz Makedonije pa tudi motiviranosti šol (vodstva šol in učiteljev), ki so spremembe, ki jih prinaša reforma, vzele kot izziv za svoje nadaljnje delo.

Z REFORMO ŽELIMO ZAGOTOVITI BOLJŠO IZOBRAZBO IN USPOSOBLJENOST NAŠIH DIJAKOV

dr. Sonja Ristovska
Šolski center za promet
»Boro Petruševski« Skopje, direktorica
Nataša Aleksov
Kordinatorica za reformo

dr. Sonja Ristovska, direktorica Šolskega centra za promet »Boro Petruševski« Skopje

Poklicno izobraževanje v Republiki Makedoniji (3-letni izobraževalni programi) niso bili reformirani že vrsto let, kar pomeni, da je bilo tovrstno izobraževanje zastarelo in ni sledilo potrebam trga dela, novostim v posamezni stroki, sledilo pa ni niti uporabi sodobnih metod učenja in poučevanja.

Twinning projekt »Modernizacija sistema poklicnega izobraževanja in usposabljanja«, ki ga financira Evropska unija, sofinancira pa Vlada Republike Makedonije, je odlična priložnost za prenovo triletnega poklicnega izobraževanja. Projektne aktivnosti so se implementirale v sodelovanju med Centrom RS za poklicno izobraževanje iz Ljubljane in Centrom za poklicno izobraževanje iz Skopja. Za uspešno implementacijo so bile formirane delovne skupine, ki so na podlagi izdelanih metodologij, pripravile poklicne standarde in izobraževalne programe. V delovnih skupinah so sodelovali tudi učitelji iz Šolskega centra za promet »Boro Petruševski« iz Skopja, ki so s svojim znanjem in izkušnjami pripomogli k pripravi dveh triletnih izobraževalnih programov: Avtomehanik in Upravljaev naprav za prenos materiala.

Reformo poklicnega izobraževanja smo izvajali v tesnem sodelovanju s slovenskimi eksperti in presega vse dosedanje poskuse za posodobitev poklicnega izobraževanja. Reformne aktivnosti so bile kompleksne, sistematične, šole so bile vključene v vse faze projekta, vodila nas je strokovnost in želja vseh nas in naših slovenskih prijateljev, da pripravimo novo in bolj sodobno poklicno izobraževanje.

Naša šola se pripravlja na uvajanje novih izobraževalnih programov triletnega poklic-

nega izobraževanja v šolskem letu 2013/14. S tem želimo zagotoviti boljšo izobrazbo in usposobljenost naših dijakov, da pridobijo kompetence, ki so potrebne na trgu dela.

V novem šolskem letu 2013/2014 bomo izvajali dva nova izobraževalna programa z večjim obsegom praktičnega usposabljanja pri delodajalcu. To sta:

- na področju strojništva izobraževalni program Avtomehanik in
- na področju transporta izobraževalni program Upravljaev naprav za prenos materiala (viličar, žerjavist).

Za učinkovito izvajanje novih izobraževalnih programov je Center za poklicno izobraževanje in usposabljanje iz Skopja skupaj s strokovnjaki iz Republike Slovenije organiziral usposabljanje za ravnatelje šol, učitelje in mentorje v podjetjih. Namen usposabljanja je bil, da se opredelijo vloge in odgovornosti vseh, ki so vpleteni v proces izobraževanja, tako zaposlenih v šoli kot delodajalcev, da dijaki pridobijo znanja, veščine in kompetence, s katerimi bodo konkurenčni na trgu dela.

Zdaj smo na vrsti mi, da storimo vse, da novi izobraževalni programi, ki smo jih pripravljali skupaj s strokovnjaki iz Slovenije in Centrom za poklicno izobraževanje iz Skopja, zaživijo v praksi.

Ne glede na to, kako smo pridobili vodstvene veščine, je jasno, da sta izobraževanje in strokovni razvoj neprekinjen in dolgotrajen proces. Vendar, ali potrebujemo jasno opredeljene in akreditirane standarde za merjenje veščin, ki določajo vodstveno kompetentnost? Kakšna je najprimernejša oblika učenja teh veščin? Ali so vodstvene veščine priučene ali so menedžerjem prirojene?

CREDNET – mreža za priznavanje upravljaljskih veščin

Glavni namen in cilji projekta Crednet so usmerjeni v nadgradnjo procesov priznavanja sposobnosti in kompetenc menedžerjev, ki so si jih pridobili z neformalnim in priložnostnim učenjem. Ob predpostavki, da večina vodstvenih delavcev pridobiva upravljaljske veščine na delovnem mestu skozi delovne izkušnje, predstavlja priznavanje teh veščin pomembno dejstvo za delovno kariero. Po mnenju sodelujočih na projektu je najučinkovitejši način prepoznavanja omenjenih veščin in kompetenc postopek samoevalvacije. Z uporabo orodij za samoevalvacijo bodo menedžerji lahko učinkovito ocenili svoje veščine in sposobnosti prek spletne strani. To bo pripomoglo k prepoznavanju posameznih pomanjkljivosti ter k realizaciji njihovega potenciala. Namen projekta je tako razvoj metodologije, ki je namenjena postopkom prepoznavanja in priznavanja menedžerskih kompetenc, pridobljenih skozi neformalno in priložnostno učenje, kakor tudi nabor informacij za »dokvalifikacijo« na posameznih področjih veščin.

Več: www.crednetmanager.eu

SELPRAF – do samozaposlitve z e-učnimi podjetji

Glavni cilj projekta SELPRAF je na eni strani razviti inovativni izobraževalni program SELPRAF za pridobivanje ključnih kompetenc, na drugi strani pa omogočiti brezposelnim vključitev v učna podjetja in na ta način spodbuditi samozaposlovanje. Čeprav je samozaposlovanje že dolgo časa ena od možnih oblik zaposlovanja, se zanjo odloči le malo brezposelnih, ker niso samozavestni, nimajo ustreznih kompetenc in se bojijo neuspeha. Inovativen izobraževalni program SELPRAF, ki temelji na znanju in prenosu praktičnih izkušenj, bi lahko že v srednjeročni perspektivi prinesel pozitivne spremembe, in sicer bolj spodbudno okolje in večje zanimanje za podjetništvo.

Več: www.selpraf.eu

eVET2EDU - podpora e-izobraževanju učiteljev in mentorjev v poklicnih šolah

Projekt VET2EDU ponuja pomoč učiteljem in mentorjem v poklicnih šolah pri uvajanju dinamičnih, odprtih in inovativnih metod tako, da prilagaja že uveljavljene e-izobraževalne tečaje za področje poklicnega izobraževanja. E-tečaj, ki je bil narejen za poljske učitelje, bomo prilagodili zahtevam in navadam učiteljev in mentorjev v poklicnih šolah v partnerskih državah. Ta tečaj temelji na inovativnih pedagoških metodah (npr.: sodelovalno učenje prek spleta, refleksije, kolegialno presojanje, ...) in uporabi različnih odprtokodnih orodij. Projekt bo ponudil znanja, ki bodo učiteljem in inštitucijam omogočila vključevanje teh orodij v nove kvalifikacijske okvire in metode poučevanja. Za izvedbo e-tečaja bo pripravljen tudi podroben priročnik.

Več: www.evet2edu.eu in FB stran www.facebook.com/evet2edu